

Výkladové schéma

- operuje 1) vazbou; 2) druhem objektu (sportovec, zpěvák, herec, dál komik, autor, zpěvák rapper, youtuber, parkurista, modelka, bojové sporty apod.)
- toto schéma se používá na idoly *mimo* „rodičů“, i když i tam lze najít např. symbolickou identifikaci nebo erós s tzv. utlumeným libidem; vzdálenější idoly pak tvoří způsoby, jak se z buňky rodiny emancipovat; rodiče se skórují jako „blízké idoly“;
- 2 druhy CITOVÉ VAZBY: erós, erotická adorace = objekt MÍT; identifikace = jako objekt BÝT;
- **erós** většinou jako hetero; může být maskován tzv. sexuálním přeceněním (píše se o obecně lidských duševních vlastnostech, ale myslí se na sex nebo na manželství);

- identifikace: několik druhů

- nejsnadnější: *identifikace se sublimací*, tj. s nějakou kulturní (původně pudovou) činností, kterou dělám stejně jako můj idol: jde pak většinou o imaginární id. se sublimací (můj obraz, být jako on, ale třeba ho i nahradit);
- podobně snadná určit *identifikace prostřednictvím symptomu*: objekt mizí, podstatné, co nastoluje: jako když jsem četl o typu hrdiny v dílech von Aschenbacha: utajené sympatie, souznění libidinózní nebo kladení si stejných otázek o vedení svého života, tj. distribuci libida; vypadá jako znevážení umění; viz Freudův článek o Hysterických fantaziích a jejich vztahu k bisexualitě: vždy akce ženy + muže; „hysterické“ vžívání se malých dětí třeba do pouhého animovaného filmu; *jiná scéna* (proto třeba fikce: film, literatura);

- *imaginární identifikace* je *projekce* pomocí objektu, jímž bych chtěl být: dívky krásnou obdivovanou zpěvačkou modelkou, kluci třeba zpěvákem, bardem nebo hercem, také komikem, obdivovaným publikem a dívkami; většinou je *vrstevnická*, a tedy relativně dostupná (viz youtubeři);

- *symbolická identifikace* je (dle Lacana) nikoli projekce, ale *introjekce*, převzetí rysů nějaké osoby, často autority. Ale někdy se to těžko rozliší, protože jak poznat, co jde dovnitř a co ven?; dalo by se možná trochu rozlišovat podle místa: zda identifikace směřuje do okruhu mého *Já* (imaginární) nebo mého *jáského ideálu* (symbolická), ale ani ta hranice není spolehlivá; pomocná kritéria:

- + imag. id. spíše opravdu nějaký téměř *zrcadlový obraz*, zatímco symbol. id. určitý *rys*;
- + zduchovnění idolu: když představuje hodnoty jáského ideálu jako dávání na charitu, nevzdat se apod.
- + pacifikující charakter symb. id.: jakási opora, *orientační bod*;
- + přeskok generací (často trenér, učitel, v materiálu Anety Pavlátové i „babička“), ale asi může být i kamarád (byť zde přimíšeny další prvky);
- + zařazení se pod nějakou *vlastku*: národní idoly, polský chlapec v Česku volí polského sportovce; pak asi skupiny dle vkusu;
- + nějaké překonávání se, dřina na sobě (u níž nelze říct, že je imag. = nejraději, kdyby mi vše šlo samo);
- + kdyby se o idolu dalo uvažovat s diskursem: „co by řekl na to, jak se chovám?“;

- pak už přechod do *identifikace v Nadjá* či *super-egu* (Nadjá u Lacana jako „kruté a obscénní“);

- + boj s nepříznivým osudem, který ubližuje, sadisticky;
- + provokace zavedeného Nadjá, *transgrese* zkratkou, odvržení nároků Nadjá: „mluví sprostě, ale pravdivě“, někdy cynismus komiků, kupodivu též „bojové sporty“; jako reaktivní formace pak „pomáhat a chránit“ (v materiálu proměnit zlo v dobro u jedu mamby); na rozdíl od čisté symbolické identifikace je zde cítit napadání hranice a nějaká třeba potlačovaná sexuálníost;

+ je ovšem rozdíl, zda se stane to, že se volič identifikuje třeba se zločincem, např. mírněji s hackerem, nebo s hrdiny, kteří ztratili život, byli zabiti atd; u toho prvního bych chtěl být takový „drsný“, v druhém případě jsem nějak „vinný“; v prvním případě je to podobné projekci v imaginární identifikaci, v druhém podobné identifikaci prostřednictvím symptomu, v podobě introjekce symbolické identifikace;
+ identifikace v Nadjá někdy připomíná literární žánr „hrdinský epos“;

- některá další kritická místa:

+ když se objeví třeba *autor*, jako Rowlingová, s tím, že je to můj vzor: nabízí se imaginární identifikace, případně imag. id. + se sublimací, když trochu píšu; ale je to asi něco jiného, než zpěvačka imag. id., třeba pro Miley Cyrus; pak se nabízí spíš skórovat Rowlingovou *symbolickou identifikaci*, protože je to „duchovnějšší“, může přeskakovat generace atd.: taková bych chtěla *být*, až někdy budu dospělá..., nikoli teď *vypadat*;
+ pokud cítíme, že ani tak nezáleží na osobě autora, ale na příbězích, atmosféře jeho díla, pak raději skórovat jako id. *prostřednictvím symptomu*;
+ pokud v díle, ve fikci *přímá identifikace*, *vžití se do postavy s tím, že se zde mluví o mně*, že jsem taky takový, nebo bych chtěl být, pak by asi bylo nejlepší dát „*narcistní*“ *vazbu*, protože libido takřka nejde na přece jen trochu reálný objekt, a pak pomocí dalších doplnit, o jaký druh vazby se jedná (erotická adorace zde bude vzácnější než druhy identifikace, ale můžeme si představit i zamilování se do hrdiny).

Celkově nejde ani tak o to, zcela přesně odhadnout jednotlivé voliče, ale pomocí jejich souhrnu vystihnout, jak se mladší dívky liší od starších, mladší kluci od starších, a jak se tedy postoupilo ve vývoji psychosexuality a emancipace od rodiny.